

Nr. 7

1965

Årg. 6

Mindre möte — mera väckelse!

Av Anders B. Andersson

Det första Maranatomötet hade hållits i staden.

Mötet refererades påföljande dag i en av stadens tidningar av en utav tidningens egna medarbetare. Efter att ha gjort en jämförelse mellan Maranatomötet och den konventionella frikyrkliga mötesformen fastslogs: "Ett väckelsemöte som många andra? Kanske inte ändå. *Mindre möte, mera väckelse...*"

De där orden uttrycker en stor sanning — kanske just det som är kristenhetens största behov just nu.

Mindre möte — mera väckelse...

Det är sannerligen inte möten och välorganiserad verksamhet, som fattas kristenheten i dag.

Men andan i halsen springer man från det ena mötet till det andra. Förmiddagsgudstjänster, församlingsmöten, väckelsemöten, ungdomsaftnar och barnmöten avlöser varandra i snabb följd. Bortemot tiotusen präster och predikanter här i landet förkunnar kristendomen läror i lika många lokaler varje söndag och oftast flera gånger under veckans övriga dagar. Människorna matas med kristendom från småskolan ända till graven. — Men vilket litet resultat av all denna verksamhet!

Vad hjälper det om maskineriet är välputsat om den tändande gnistan saknas!

Väckelse är det stora behovet — väckelsens eld!

Mindre möte — mera väckelse!

★

Väckelsen behöver gripa predikanter och Ordets förkunnare! Jesu vittnen håller på att bli andliga ämbetsmän, religiösa diplomater och kyrkopolitiker istället för att vara den gudomliga väckelsens bärare och förmedlare.

Det är ej ett ökat antal Ordets förkunnare, utan ökad kraft, väckelse och förnyelse bland dem som redan finns, som är det stora behovet.

Tänk dig resultatet av att omkring tiotusen präster och predikanter förkunnade evangelium i vårt land med väckelsens eld i sina hjärtan! —

Det skulle betyda att en andlig jordbävning kom att skaka vårt folk. Sovande kristna och sovande syndare skulle vakna upp, gnugga sömnen ur ögonen och undra vad som var på färde. Andlig kyla och ljumhet skulle försvinna, bättringens frågor födas, religiöst småtjat och käbel drunkna i förnyade kristnas och frälsta syndares jublande fröjderop — nöjestemplen tömmas och Guds hus fyllas med frälsningshungerande människoskaror. —

"Varför är det så kallt härnere?" frågade en

Forts. på sid. 9.

FINN ARNE IMSEN:

"VÄCKELSEMÖTE" -65

Det är tältmöten i huvudstaden. Denna vackra försommarkväll har knappt ett par hundra välklädda och till synes mycket anständiga stockholmare hittat vägen till den nya och mycket stiliga tältkyrkan. Den stora sommaroffensiven har enligt vad vi upplyses om från talarstolen hunnit in i sin andra och sista vecka, och nu satsas det tydligen på en koncentrerad och intensiv mötesaktion för en segerrik final. De flesta deltagarna är matrikelförda pingstväänner, några andra känns igen från andra kristna sammanhang och några tiotal förefaller tillhöra kategorin syndare.

I små klungor har de församlade strött ut sig på träbänkarna i den bleknande grönskan på den väl tilltagna tälytan. Många och stora tomrum gapar svenskt kvalitetsvirke från de omkring tre fjärdedelar sittplatser, som annonser och annan reklam icke förmått fylla. Mötesledarens småjugande finesser om alla stora segrar under den nyss passerade pingsthelgen dementeras obarmhärtigt av den loja atmosfär, som gör det till en prestation att hålla sömnen på avstånd. Den unisona sången ger intryck av förblivande sömnaktighet, och den gästande strängmusiken med en energiskt viftande dirigent framför sig, nitar fast antagandet att rummets tomhet också är själens, troligen kan man här finna ett av bevisen på att lagen om orsak och verkan också gäller i religiösa sammanhang. Slappheten, trögheten och tröttheten har gjort entré på utsatt mötestid och de verkar få bestämma takten i fortsättningen ända tills alla bekanta stöter samman i tältöppningen och likgiltigt hälsar frid och tack för i kväll. Måne de dystra framtidsprognoserna är för optimismistiska?

* * *

Församlingen har släpat sig igenom inledningspsalmen, strängmusiken har utfört sina två nummer och ett par framkallade församlingsbröder har på uppmaning förrättat bön.

Så sitter vi då igen och skall lyssna till något som tydligen betraktas såsom något mycket ovanligt men som haft sin givna plats på programmet kväll efter kväll i just denna offensiv. Också i detta möte har man reserverat plats för kvällens vittnesbörd, och en ung kvinna berättar tyst och försagt om att hon mött Gud. Det är undanstökat på några korta minuter och mer professionella krafter tar åter vid. Det blir en andlig visa, men slentrian har besegrat sångaren, så att de sprittande tonerna från klaveret och

de enkla kärnfriska orden från hans välsjungande strupe endast förmår locka fram den gäspande publikens medlidsamma flin. Så ett sentimentalt jamande från något som liknar en sliten kärlekslåt och tiden är inne för församlingen att vara med i en slående kör. Det verkar frigörande att få sjunga av sig den slemmiga inledningsproceduren.

Halleluja, halleluja, halleluja!

Jesus kommer, Jesus kommer snart i skyn!

Kanske församlingen skall få sin chans i alla fall. Den lever upp och tycks bli tänd till lovsprisning och andlig aktivitet. Men nej! Mötesledaren kommer tillbaka. Med dödande rutin lyckas det honom som alla gånger förr att snabbt och effektivt återkalla de församlade till den monotona mötesstil som förmodligen är nödvändig för att en slocknande Andens man icke skall förlora kontrollen och makten över själarna och därmed den plattform de byggt åt honom.

Kvällens talare gör ett allvarligt försök att aktualisera väckelsefrågan. De fromma lider sig uppenbarligen igenom en halv timmes rop, vädjanden, lock och pock från en ganska ung man, som trots alla svulstiga later och yviga gester verkligen tycks satsa allt på väckelse och därför tränger sig på oss för att ställa oss ordentligt mot väggen och titta oss rakt i ögonen. Men den välmenande förkunnaren lyckas tyvärr aldrig övervinna den vanmakt mötesdeltagarna lotsats in i efter det hallelujakören tonat bort. Försöket var nog ärligt, men den erforderliga myndigheten saknades, varför ingen i detta väl galvaniserade auditorium någon gång märkbart hotades med riktiga träffar i hjärtat.

En ny sång och under den insamling av kvällens kollekt och så är det dags att gå in i eftermötet.

Inbjudaren, vissångaren med kärlekslåten, hjälper mötesledaren hålla kursen genom att varna syndarna för stämningar och extas och läsarna, som sjunkit allt djupare i sin vanmakts religiösa dvala, försöker nicka nyktert bifall. Ja, så har vi kämpat oss igenom en och halv timme. Ännu en gång har vi slickat i oss det vanliga möteskräket från tusentals liknande sammankomster, både hos oss och hos andra, där ständigt samma gamla upprap serveras från ljumma kristna vars andliga känslor sövts på grund av alla sammankomster utan hänförelse, utan glädje, utan övertygelse, utan sanningsskärpa,

Forts. på sid. 8.

*"De övervunno honom
i kraft av Lammets blod
och i kraft av sitt vittnes-
börds ord; de älskade icke
så sitt liv, att de drogo sig
undan döden..."*

Upp. 12: 11

Jag vill vara ett vittne!

Av lektor
HENNING THULIN

Henning Thulin talar i Viktoriasalen.

Att vara Jesu vittnen — det är vår uppgift.

Vad innebär det då att vara ett vittne? Lägg märke till att i grekiskan är ordet vittne, martyrs, detsamma som martyr. Det torde väl bero på, att de första kristna fick vittna om Jesus inte bara med sin mun utan också med sina liv och sitt blod.

För ett halvår sedan besökte jag Viktoriasalen och hörde min gamle vän och broder Helge Erixon predika om att vara ett vittne. Han har alltid ett ord från Gud att säga.

När jag nu besökte maranata-mötet i Viktoriasalen blev jag djupt gripen. Hans andefyllda budskap grep hela min varelse. Han sade något, som jag aldrig tänkt på förr: När vi döpes till Jesu död, så döpes vi inte bara till någon slags andlig död från synden allena, nej, vi döpes till själva kroppens död. Från den stund vi är döpta är vi icke våra egna utan döpta till vittnen, som när som helst må vara be-

redda att ge också vår kropp, våra liv för Jesus.

Det blev ett rannsakande möte för min egen del.

Jag såg min feghet, min flykt undan korset, undan döden. Jag såg hur jag mången gång skonat mig själv när det gällt att stå rakryggad för sanningen. Jag såg sanningen i Sven Lidmans omdöme, att jag ofta rullat undan som en kula. Vad skulle jag göra? Då beslöt jag mig för att bedja Jesus att få vara ett vittne, som ingenting tar undan och skonar.

Det var ett förmiddagsmöte.

På kvällen gick jag tillbaka till Viktoriasalen för att be om förbön att vara ett vittne. Broder Erixon var i hallen och kom och hälsade på mig. Men jag sa åt honom: "Nu måste Du bedja för mig att jag kan vara ett vittne." Det var fullt med folk men vi gick fram till första bänken och bad och jag förnam, hur Guds kraft fyllde hela min varelse.

Sedan den stunden har jag fått vara ett vittne på många

fronter. I mitt hem, i arbetet, på sjukhuset där jag legat. Inte bara ett vittne med ord utan ett vittne i gärning och sanning ända in i döden. Tänk vilken härlig död att få dö för Jesu skull. Vi har ju ingen sådan förföljelse mot de frälsta ännu, men kommer de ateistiska krafter till makten, som i press och radio redan fått insteg, så kan vi vänta vad som helst. Men huvudsaken är att Kristus, som Paulus säger: "alltid med frimodighet må bliva förhärligad i min kropp, det må ske genom liv eller genom död."

Att vara ett vittne är en underbar och härlig sak. Men det kostar allt. Och märk att vi är icke vittnen för någon kyrka, rörelse eller församling, utan för Jesus Kristus.

Luther har sagt många tänkvärda ord. Han var ett vittne och han hade beräknat kostnaderna. "Om jag skulle ta mitt blod med mig i graven, så skulle det reta mig", sade han. Han ville ge det för Jesu skull.

En
sjöman
går iland. —
Hamnar
på ett
Maranatomöte
istället för
på bio. —
Ser
tungor av eld
över
sångarskaran.
Upplever själv
Guds kraft. —
Skakas.
Omskapas.
Går ut
som ett
vittne
för Jesus...

JESUS UPPRÄTTAR

Helge Näsman

"Du Herre övertalade mig. Och jag lät mig övertalas. Du grep mig och blev mig övermäktig." Jer. 20: 7.

Då jag 1945 återkom till Sverige efter 5 år i finska skyttegravar var jag en nedbruten man, både till ande, själ och kropp — mina nerver var fullständigt söndertrasade. — I detta tillstånd började jag tvivla på Gud och Hans verk. Satan inbillade mig att det jag själv upplevt också bara var känslösvall, extas... Så byggde jag upp en mur av kritik och tvivel, av fel och brister hos andra. Det blev på detta sätt med tiden en ganska bastant mur, som skilde mig från Gud. —

Jag hade i 15 år varit ett Herrens vittne. Nu kunde jag inte fortsätta längre — jag ville bli en vanlig människa. En nervspecialist jag besökte, gav mig också rådet att koppla av all religion och allt intellektuellt arbete, samt börja med något kroppsarbete. —

Strax efter gick jag till sjöss.

Jag seglade i många år. Besökte de flesta av världens hamnar och fick se synden och dess följder i storstädernas nöjeskvarter. Under tiden kom jag längre och längre bort från Gud. I mitt inre fanns heller ingen längtan efter Guds ord eller efter Guds folk. Kanske var jag rädd för att Gud skulle tala till mig? —

Min gamla mor bad för mig hela tiden och en gammal pingstsyster i Dalarna har också hela tiden haft mig som stående böneämne. När orkanen rasade på de stora haven och jag var i verklig fara kände jag mer än en gång deras förbönens makt. Men när gamla vänner ville tala vid mig om att söka Gud på nytt brukade jag svara: "Det där hör en förgången tid till! Jag har brännt alla broar — jag har tillfrisknat från religionsgrubbel och kristendom."

Så gick nära tjugo år...

En dag kom vi med båten till Norrköping. Tillsammans med en kamrat gick jag i land. Min kamrat köpte en tidning för att jag skulle kunna se vilka filmer som gick på biograferna. När han kom med tidningen berättade han skrattande att det var Maranatomöte på IOGT.

"Maranata", sa jag, "vad är det för något?"

"Ja du", svarade han, "jag har varit där förr. Det är en massa halvidioter som tjoar och skriker, men klämmig musik har dom — så roligt det kan vi få." —

Jag var inte pigg och undrade om det inte var något i stil med pingstvännerna. Men hur det var följde jag med. —

Vi kom till lokalen i god tid. Sångarna gjorde iordning instrument och högtalare.

"Här blir det kul", sade min kamrat. —

Men när sångarna stämde upp den gamla sången: "På en avlägsen höjd, stod ett grovt, dystert kors..." var Guds kraft där och grep mitt hjärta. När sången var slut och sångarskaran lyfte sina händer och prisade Gud, upplevde jag något fantastiskt: den Helige Ande föll över dem och jag såg med mina lekamliga ögon, med största tydlighet, tungor av eld över den bedjande och lovprisande sångarskaran. Upplevelsen var så mäktig att tårarna strömmade utför mina kinder. Muren jag byggt upp omkring mig raserades i ett ögonblick. Gud som hade sett mina tvivel gav mig en särskild uppenbarelse! Vad jag såg och upplevde var en påtaglig verklighet, som ingen skulle kunna taga ifrån mig. Och så började Gud att tala direkt till mig: Hur kan du som en gång varit mitt vittne stå emot min kallelse? Se, jag kallar dig på nytt och vill göra dig till välsignelse. —

O, vad jag prisar Gud för detta möte!

Tänk att Gud inte glömt mig utan att Han i sin nåd sökte upp mig och på nytt kallade mig till sin tjänst! Hur underbart är det inte att få vara upprättad och på nytt få gå ut och tjäna Honom. Halleluja!

Du som är en avfälling eller en tvivlare: Jesus vill möta dig. — Han är densamme. Till en bedjande far eller mor vill jag också säga: Håll ut — bönesvaret kommer!

Direkt från världen in i denna underbara väckelse fick jag av nåd komma. Ära, Halleluja!

Med Maranatahälsningar

Helge Näsman

Norrköpingssångare i aktion.

HAN BÖRJAR OM...

Det är underbart att vara frälst — tusenden kan instämma i det vittnesbördet idag. Herren går fram och frälsar själar, döper i den helige ande och botar många sjuka. Det är upprättelsetider för Guds folk. Tiden är inne för oss att också lyfta våra blickar uppåt, ty vår brudgum kommer snart igen. Halleluja!

Under jordelivet och vandrigen till hemmet kan det dock hända att det ibland går sönder för oss, liksom arbetet med leret misslyckades i krukmakarens hand. Vi kan falla, göra vad orätt är, synda — men genom tron på Ordet och blodets renande kraft får vi börja om, och om igen, tills vi en dag står där slutfrälsta inför Guds tron.

Är du en avfälling och har du förlorat kontakten med Gud, så stöter inte Jesus bort dig. Mästaren vill begynna om igen för att forma ditt liv efter sin vilja. —

Gud är lik en krukmakare som sitter vid sin drejarskiva för att av ler forma ett kärl. Leret är ett dåligt material men om det är mjukt och formbart, kan det ändå i hans händer

Nils Gustavsson

bliva något. Efter mycket arbete och möda faller det dock kanske sönder i hans händer. Vad gör han då? Kastar han då alltsammans ifrån sig? Nej, han ger inte upp. Han vet hur kärlet ska se ut. Han har bilden klar i sitt inre hur kärlet ska se ut den dag det skall färdigt ställas fram.

Vi är ett ler i Guds händer — Gud arbetar med oss på olika sätt. Det är inte alltid sagt att Han lyckas på en gång. Då är det underbart att veta att Han är en förlåtande Gud och att Han vill begynna om igen med oss. En dag ska vi träda fram färdiga och fullkomliga.

Halleluja!

Nils Gustavsson

Missionär Ernst Höglander presenterar nya arbetare i det fria verket i Brasilien

1. *Antonio Gonsalves
Moreira*
2. *Antonio Fereira dos
Santos*
3. *José Gonsalves de Freita*
4. *Severino*
5. *Assenor De Almeida
Costa*

Offer för
MISSIONEN
I BRASILIEN
sändes till
Maranataförsamlingen
Fack
JÖNKÖPING 3
Postgiro 661967

1

2

3

4

5

Antonio Fereira Dos Santos

avskildes söndagen den 4 april i Guds fria församling i Nanuque. Han kommer att helt underhållas från Sverige.

Broder Antonio har hela fältets fulla förtroende som en helhjärtad kristen och en duktig arbetare i Guds vingård. Han har redan verkat på olika platser med framgång.

Broder Antonio kommer inom kort att flytta till Teofilo Otono-fältet där det finns flera städer som ännu inte har evangelium.

Vår broder har hustru och fem barn. Under stora uppoffringar och fattigdom har han tjänat Herren och verkligen visat vad han vill. Må Herren välsigna honom och det arbete han kommer att utföra samt alla de vänner i Sverige som kommer att följa vår broder med offer och böner.

Evangelist Severino

som verkar i Vila Pereira. Han lämnade en organiserad församling för sju månader sedan och verkar nu fritt i Guds församling.

Arbetet där är nytt men Gud har underbart välsignat så att själar har blivit frälsta och döpta i den Helige Ande.

Assenor De Almeida Costa

Vid sidan av sitt jordiska arbete hjälper han vännerna i Posto Da Mata i södra Bahia.

Vår broder har fått vara till en underbar välsignelse.

José Consalves, 26 år gammal

Denne broder brinner av nitälskan för Guds verk. Under sina affärsresor som han gör, vittnar han om Jesus och vinner själar. Uppe i en stad i norr, som heter Montes Claros, har han vunnit flera själar som nu väntar på att bli döpta i vatten.

Jag kommer inom kort att följa honom dit upp och vi ska då döpa dessa vänner och så läggs grunden till ett fritt Guds verk.

Denne broder skulle bli ett utkorat redskap i Guds hand, en duktig evangelist. Vem vill underhålla honom med 200 kr. i månaden?

Antonio Gonsalves Moreira

Broder Antonio är nyfrälst, ett år sedan han lämnade sitt syndiga liv i Guds händer. Han är 19 år gammal och brinner av längtan att få gå ut på fältet och tjäna Herren som evangelist.

Han är född i den fria väckelsen och har redan fått vara till stor välsignelse. Han har tagit initiativ bland ungdomarna i församlingen i Serra dos Aimores. Han har en utpräglad gåva att predika evangelium och tala med syndare. Han har redan vunnit flera själar för Jesus.

HELGE BERNTSSON:

DET MÅSTE BERO PÅ TRO...

"Därför måste det bero på tro, för att det skulle vara av nåd." Rom. 4: 16.

Tro mig, om du vill eller ej — tron är icke var mans, men alla har vi fått tro lite till mans. Alla människor tror dock inte på Sanningen — på Herren Jesus Kristus. När vi tror på sanningen, som Bibeln lär oss, då har vi tron. Det är därför vi uppmanas att rannsaka oss själva huruvida vi är i tron. (2 Kor. 13: 5.) Alla människor är icke i tron, men i alla människor finns förmåga att tro. Gud har tilldelat oss var och en ett bestämt mått av tro. (Rom. 12: 3.) Sedan beror det på oss själva om vi vill tro sanningen eller lögnen. —

Gud har icke sammanvävt dig i din moders liv, (Ps. 139: 13) danat dig till människa och givit dig livet för att sedan säga: Nu är du en självständig varelse och nu får du klara dig bäst du kan — nu får du försöka klara dig till himmelen om du kan! — Nej, Han har givit dig *förmånen att få mottaga kärlek, glädje och tro*. Och Han har också givit dig *förmågan att giva kärlek, glädje och tro i gemenskap med Gud och dina medmänniskor*. Sina nådegåvor och sin kallelse kan Gud icke ångra. (Rom. 11: 29.) Även om du gläder dig över orättfärdigheten, älskar synden och tror på lögnen, så tager icke Gud tillbaka sina gåvor, utan du kan glädja dig, älska och tro. —

Du har, med andra ord, fått en fri vilja att själv bestämma vem och vad du skall tro på. Du har också fått ett förstånd, som Gud upplyser om du tror på sanningen, men som blir förmodrat, om du tror lögnen. Du har också fått ett samvete som ger utslag, så du kan således

både förstå och känna, vad som är sanning. Du kan därför inte ursäktas dig med, att du inte vet vad som är rätt eller orätt. Så är du utan ursäkt. (Rom. 1: 20.)

Jag kan inte tro, säger många. Är man ärlig skulle man istället säga: Jag *känner* det som om jag inte kan tro. — Även människor som kallar sig "på Jesus Kristus troende" gömmer sig bakom ordet att tron icke är var mans (2 Tess. 3: 2) och tager det som försvar för sina egna tvivel. Bibeln menar här precis detsamma, som Jesus säger i sin bergspredikan: Den port är trång och den väg är smal, som leder till livet, och få äro de som finna den. — Varför är då icke tron var mans, och varför är det så få som finner vägen till livet? Jo, därför att det tillsynes känns lättare att vandra i köttet, tro på lögnen och gå fram den breda vägen. Men Gud vill inte att du skall sluta din vandring i fördärvet — Han vill att du skall vandra i Anden, tro sanningen och finna livet. —

När Guds ord säger, att utan tro är det omöjligt att tackas Gud, så är det en andlig lag varigenom Gud har gjort det så lätt som möjligt för alla.

Alla gåvor Gud giver är gåvor av nåd. Förmågan att tro är en gåva av nåd till alla människor. Bruka denna gåva och du får ytterligare en gåva av nåd; du blir frälst och får evigt liv. Den gåva som Gud av nåd giver är evigt liv genom Jesus Kristus, vår Herre. (Rom. 6: 23.) Och i denna gåva skall du ytterligare bruka din gåva att kunna tro, då skall du få mottaga de andliga nådegåvorna. Bland dem finns också trons gåva som hjälper dig att tro

ännu mera, för att ändå mera nåd skall uppenbaras. — Därför måste det bero på tro, för att det skall vara av nåd, så att människor av alla kategorier skall ha samma möjligheter att nalkas Gud och få något av Gud.

Jesus höll två bergspredikningar. I Matteus evangelium 5:e, 6:e och 7:e kapitlen talar Han från berget om hur vi kommer till tro. Men i det 17:e kapitlet talar Han om berget; hur tron kommer till berget och befaller det att flytta sig. — Tagger du emot Jesu predikan från berget, får du uppleva att "salliga äro de renhjärtade, ty de skola se Gud". Och ser du Gud, ser du också att Han är större än dina svårigheters berg, så att du i tron på Honom kan predika till berget, att det skall flytta sig. —

Alla är vi lagöverträdare. Men alla kan vi också träda över våra svårigheters berg. Många predikningar vi hör i dag går ut på att *upphäva* lagens bud, men hur många lär att nuets Gud för dig *häver upp* svårigheternas berg och kastar det i havet? (Mark 11: 23.) Tron kommer av predikan. (Rom. 10: 17.) Den förvända tron kommer av en förvänd predikan. (2 Tim. 2: 18.) Den förvända predikan fräter omkring sig, som ett kräftsår och åstadkommer en lam och livlös tro utan gärningar. Den rättvända predikan vänder tron rätt mot en uppstånden och levande Frälsare, som kan hela alla kräftsår, uppressa lama och uppväcka livlösa.

Sedan fallets dag, när Adam och Eva lyssnade på ormen och trodde honom, har det stora

Forts. på sid. 11.

Allens möteskampanj i Helsingfors

Min uppgift i detta sammanhang är att enbart beskriva. Jag avstår medvetet från varje form av värdering, vare sig positiv eller negativ. Det är inte lätt att fånga in detaljerna och sätta in dem i deras rätta sammanhang. Att vara en iakttagare är sannerligen inte alltid tacksamt eller populärt. Låt mig dock få, med stöd av gjorda anteckningar, försöka ge några ögonblicksbilder, och jag koncentrerar mig på ett kvällsmöte.

Lokal är Mässhallen, 600—700 människor är samlade, kanske fler. Det börjar med unison sång och bön, allt på finska. Därefter träder neger-sångaren Gene Martin fram, säger några ord, sjunger en sång och stampar då och då med foten i golvet. Med fart och kläm sjunger man sedan om särlaregn. Det mynnar ut i handklappningar till hammondorgel och piano. Allsångsledaren är som en vandrande mikrofon, medan negersångaren hoppar och steppar fram över scenen. Någon i Allens team talar för offerinsamlingen. När man offrar till Gud får man Hans välsignelse, framhåller talaren. Predikanten som skall tala ger ut en applåd för Jesus, eftersom Han ju är större än USA:s president. —

Innehållet i predikan är i stort sett följande: Jesus helar fortfarande, gör mirakel och har kraft ännu i dag. Men många tror inte att Gud verkar. Sådana människor bara ser på Guds Ord men praktiserar det ej.

Efter predikan följer bön för sjuka. En lång kö bildas uteder hela scenen. En hel del ramlar eller faller baklänges vid handpåläggningen. Dessa tas emot av medhjälpare till predikanten. Några reser på sig genast, andra ligger kvar en ganska lång stund. Om de förlorat medvetandet eller ej, kan inte med absolut säkerhet avgöras. Det ser i varje fall inte så ut. Flera verkar lyckliga när de återvänder till sina platser. Allt sker öppet och synligt. Gene Martin sjunger stilla i bakgrunden. Rytmska handklappningar förekommer nu också. Gene Martin sjunger och använder tamburinen på ett mycket våldsamt sätt.

Huvudintrycket av förkunnelsen som jag mötte den under dessa dagar var att tre saker dominerade: helbrägdagörelse, en verksam tro, offer (pengar).

Björne Erixon

"VÄCKELSEMÖTE" -65 Forts. från sid. 2

utan gripenhet men desto mer av kväljande sentimentalitet som annars vanligtvis endast förekommer i sorgehus.

O, detta vämjeliga smekande från alla välkostymerade aktörer på sångläktare och i predikstolar med mötesteknik väl inoljad i fraser och gester. Hur skulle det vara om alla dessa tvålfagra skådespelare fick ett sabbatsår och de enkla trosmänniskorna ur de djupa leden fick träda till och tala om hur de sett Gud i vardagen!

Varför icke pensionera alla trötta förkunnare, som förlorat den radikala ton som sticker, skakar, griper, angriper, tänder, väcker och för själarna fram till avgörelser för Kristus!

Bestorma all mötesslenträn varhelst den finns och ge åter rum för spontanitet och värme och en kämpande kristendom med blod och Ande träder i funktion!

* * *

O, Gud! Tänd eld på all gammal bråte, som avlagrat sig i förkalkade sinnen efter många års mekaniskt tjänande i ditt verk! Skärp oss och gör vår akttagelseförmåga genomträngande! Ge oss ord med sprängverkan och meningar med udd och genomslagskraft att föras fram av människor med ett brinnande hjärta och en glödgad tunga! Amen!

Predikanter och pastorer! Garnera ej evangeliet med marzipan och pudersocker! Se till att ni har salt i er så ni kan hindra att församlingar och grupper ruttnar ner. Gör upp med liknöjdhet, smicker, inställsamhet så ni alltid är redo att utan sidoblickar basunera ut klara stridssignaler.

Guds folk! Rusta er till strid! Förse er med andliga vapen under det att ni beder i Anden och bevara er så i den första kärlekens brinnande glöd. Då skall varje möte — stort eller litet — bli tillfällen för Gud att avslöja sina hemligheter och Guds ord få ständig framgång, ty icke är det väl Guds vilja att väckelseörelserna skall ända i denna misär?

NORRLANDSVECKAN

på Gunnar Erikssons loge,

KÄRRSJÖ

tiden 10—18 juli

Bibelstudier och bön under dagarna. Väckelsemöten på kvällarna. Många fria vittnen deltagar.

VÄLKOMNA!

(6 mil nrr Ö-vik • Väg 352)

MINDRE MÖTE — MERA... *Forts. från sid. 1*

gång D. L. Moody och pekade ner mot bänkarna i kyrkan. —

"Därför att det är så kallt häruppe", sade han och vände sig mot predikanter och ledare som satt bakom honom på plattformen. —

Vem törs säga något dylikt nu? — Men vem vågar påstå att denna sanning icke skulle gälla också i vår tid? —

Förkunnelsen betyder så mycket för främjandet av väckelsen. Tron kommer av predikan.

Det är inte förkunnandet av *nya* sanningar, som åstadkommer väckelse, men de gamla sanningarna måste förnyas och bli levande. Ader-tonhundratalets stora folkväckelser föddes ej genom att nya sanningar förkunnades — sanningarna om rättfärdigörelse genom tron, omvändelse, bättring och nyfödelse hade alltid förkunnats i kyrkan — men de gamla sanningarna skapade väckelse då de förkunnades av män, som själva hade upplevat sanningens kraft och gripits av dess innehåll.

Det var ej heller några nya sanningar som skapade pingstväckelsen. Dopet i den Helige Ande, med åtföljande tecken, helbrägdagörelse genom tron och Jesu snara återkomst hade tidigare förkunnats i årtionden. Men att dessa sanningar nu åstadkom väckelse berodde på att män och kvinnor stod upp och talade om dem, som en verklighet vilken tagit gestalt i deras egna liv. —

Nu lever man i hög grad på vad som skapades under dessa tider och förkunnelsen har ofta blivit en efterklang och en samling utnötta talesätt och klichéer, som har föga av den upplevda sanningens verklighet, klarhet och kraft.

Det har blivit mera av möte — mindre av väckelse. —

★

"De blevo alla sömniga och somnade..."

Detta är Jesu egen karaktäristik av den yttersta tidens kristna och den stämmer väl överens med förhållandena i vår tid. —

Vi behöver ej inspektera statskyrkan för att finna kristna bekännare som aldrig upplevt den nya födelsens under; det finns sådana på närmare håll. Det är ej nödvändigt att göra husesyn i de gamla frikyrkosamfundet för att finna andlig ljumhet, slöhet och halvhjärtenhet. Huru skrämmande det än låter så är den svidande sanningen den: "Kärleken har kallnat hos de flesta..." —

Det enda som kan hjälpa är en ny våg av väckelse. —

Den kommer att medföra hjärteförkrosselse,

skakande syndanöd och syndabekännelse, men också frälsningsfröjd och jubel och en brinnande nitälskan för syndares frälsning. —

Mindre av möte — mera av väckelse...

En väckelse där sanningens plogbill sättes på djupet i hjärtana — en väckelse där bättring från synden och försoningsblodets kraft blir kardinalläror. En väckelse som gör det hett för skrymtarna, och befordrar den andliga kraften och ej det religiösa hårklyveriet. En väckelse som avslöjar Guds möjligheter och resurser, och som ändrar trons tempusform från forntid och framtid till nutid. —

Mindre möte — mera väckelse. —

Avslöjar inte den karaktäristiken något av Maranathamötenas hemlighet: **VÄCKELSEN ÄR HÄR!**

"Vid midnattstiden ljöd ett anskri: Se, brudgummen kommer! Gån ut och möten honom!" —

I dag ljuder detta anskri. —

Och detta anskri har åstadkommit väckelse. —

Runt om i vårt land och i alla länder, vaknar människor, reser sig upp ur förnedring och vanmakt, skakar stoftet av sig och inviger på nytt helhjärtat sina liv åt sin Herre och Frälsare. —

Och deras skara ökar för varje dag. —

Från tusendes bröst, tränger över helgade läppar, deras glada och hänfödda: **MARANATA — DU VÄR HERRE KOM!**

Dessa människor behöver inga högvälvda tempel eller vigda kyrkorum för att kunna möta sin Gud. Men oberoende av tid och rum är de alltid i Anden bedjande och de tillbäda Fadern i Ande och sanning. De är illa kända av människorna, men Herren känner de sina. Deras namn står ofta inte att läsa i några kyrkoböcker eller kristliga föreningars medlemsmatriklar, men i de böcker som upplåtas i himmelen är deras namn upptecknade — upptecknade av Honom vars skrift ingen kan plåna ut.

De har gått ut för att möta Brudgummen.

De har gått ut från världen och allt dess väsende. — De är gäster och främlingar här nere. Deras medborgarskap är i himmelen, varifrån de ock väntar sin Herre och Brudgum.

De har gått ut ifrån det religiösa lägre sken-kristendom, slentrian och andliga kyla. Många har blivit *utestängda* därifrån, men finner det vara bättre att utestängas än att vara inestängda. —

De församlas inte omkring människor. De har gått ut till *JESUS* och till det altare där elden alltid brinner. Värmda, tända och brinnande i sina hjärtan av Hans närvaro, har deras liv och gudstjänst blivit — mindre möte, mera väckelse.

NÄR ELD KOMMER LÖS...

Av Donald Bergagård

Det är mycket som kan hända då eld kommer lös.

Skogsbrand, husbrand eller vad för slags brand som helst kan få massor av människor i rörelse.

Vi finner i Guds Ord att elden ofta står som en symbol för den helige Ande. Ord som: "Han skall döpa eder i helig ande och eld", och "tungor såsom av eld satte sig på var och en av dem och de blevo alla uppfyllda av den helige ande", visar oss detta.

Elden skapade rörelse bland folket.

Då alla lärjungarna blev uppfyllda av den helige Ande och begynte tala andra tungomål, alltefter som Anden ingav dem att tala, var detta en förkunelse på olika språk om Guds mäktiga gärningar. Beteendemönstret var kanske inte det vanliga religiösa eftersom man sade att de var druckna av sött vin. Anden gjorde dem annorlunda.

Även i vår tid förmår Andens eld att skapa rörelse bland människor. Folket, mötena blir annorlunda genom dessa gåvor Anden giver. Tungomål, profetia, uttydning, visdom, kunskap, kraftgärningar, helbrägdagörelse o. s. v. samt den oförklarliga Andens atmosfär, uppenbarar Guds härlighet för människorna. De enda tänkbara och bestående ting som förmår att samla skarorna inom hörhåll för Jesu budskap.

Elden skapar värme.

Det finns inget element som elden, näst solen, som kan skapa en sådan värme. Vi har

Donald Bergagård

många exempel på detta i den materiella värld vi lever i.

För att få andlig värme i den kristna verksamheten använder man sig av många olika hjälpmedel, som t. ex. goda talare, välskolade sångare, välövade körer och stilla ljuvlig musik o. s. v. Allt detta är i och för sig mycket bra, men utan Andens eld är det fullständigt värdelöst. Det är på Anden det beror. Om det är en god talare eller inte, beror det uteslutande på den Helige Ande om det skall bli verkligt varm "himla-luft".

Elden förbränner och förtär.

Som vi alla känner till har elden förmågan att förtära allt som är brännbart. Skräp av alla de slag kan elden fullständigt göra slut på.

Vad inte människor i egen kraft kan komma ifrån, som dåliga vanor och onda begärelser, sinnets eller köttets synd, det förmår den helige Andes eld att fullständigt utplåna. Elden, Guds eld, är här en mäktigt förtärande kraft till hjälp

för de hjälplösa. Lämna dessa ting åt Andens eld och det skall inte ens finnas sot kvar av det uppbrända. Lita på din Gud, Han är nära. Än i dag brinner elden, pris ske Gud.

Elden smälter det hårda.

Det som i sig själv är hårt och kallt, utan egen förmåga att på något sätt brinna eller förändras, förmår elden att fullständigt upplösa genom smältning.

Ibland människor finns det mycken hårdhet, kalla hjärtan och sinnen. Både bland frälsta och ofrälsta. Tillrättavisningar, förmaningar, uppmuntran med kärleksfulla ord förmår inte på något sätt förändra detta förhållande. Men då Andens eld kommer till hjärta och sinne, då förvandlas det hårda och kalla ty elden smälter det hårda. Om du är hård och kall upplev Elden, och allt skall bli förvandlat.

Elden upplyser och avslöjar.

Man kan gömma många ting i mörkret.

Man kan gå vilse i mörkret, man kan lätt förolyckas i mörkret, man kan också förlora många ting i mörkret. Mörkret är en dyster tillvaro. Men då ljuset kommer blir allting annorlunda.

Det finns ett andligt mörker, lika visst som det finns ett andligt ljus. Människor lever i andligt mörker i sin otro och i sitt syndaliv. Man gömmer sig och sina synder för Gud och människor, man går vilse och förolyckas förr eller senare. Men då Guds eld lyser blir allt

uppenbart. Då ger Gud tillfälle till förvandling, syndernas förlåtelse och själens frälsning.

Genom provningar, motgångar, sorger och bekymmer kan det ofta bli mörkt för enskilda människor och församlingar. Men då Guds Andes eld kommer, blir allt förvandlat i ett enda nu. Elden upplyser och avslöjar inte bara det negativa, men också det positiva, d. v. s. Guds oändliga möjligheter. Elden lyser upp löftena och gör dem levande och tillgängliga för den behövande. Gud svarar med eld på vår bön.

Elden är fri.

På grund av sin egen inneboende kraft är den fri att bana sig väg fram. En gårdsgård eller ett staket kan inte hindra en gräsbrand att sprida sig.

Andens eld kan man inte stänga in i några religiösa läger om man använder aldrig så höga och tjocka partimurar. Ingen församling, sekt, samfund eller bönegrupp förfogar över något monopol på Anden. Den är för alla. "Ty eder gäller löftet — så många som Herren vår Gud kallar."

Det borde snart vara tid nu för alla att se vad vårt stora behov är i den kristna församlingen. Inget kan ersätta Andens eld. Må det därför bli angelägnare än någonsin, att uppleva Andens eld NU. Vänta inte längre, ty NU är tiden inne.

DET MÅSTE BERO...

Forts. från sid. 7

flertalet av människor en omvänd tro och tror på Lögnaren. Och sedan *avfallet* skett i kristenheten har de flesta bekännande kristna en förvänd tro. På så sätt begränsar de Guds möjligheter att uppenbara sin kraft och härlighet till dagar som flytt eller till någon gång

Varför jag vill tillhöra maranatafolket

Ingen som tar sin kristendom på allvar kan förneka att de senare åren kännetecknats av sömnaktighet och avfall i de kristnas led. Lycklig är var och en som i en sådan tid kan bevara sig ren och obesmittad. Jesus själv talar ju om de tio jungfrurna, huru de alla blev sömniga och somnade. Frågan är om man trivs i, eller lider av detta förhållande. — Varje kristen som längtar efter Guds uppenbarelse i sitt eget liv och i sin församlings, kan inte vara nöjd med sådana förhållanden.

Under en sådan tid i mitt liv fick jag några exemplar av MIDNATTSROPET. Det var ett friskt och väckande budskap om Jesu snara återkomst och riktade till mig frågan: Är du redo?

Nästa steg var att min hustru och jag köpte hem två gramfonplattor med sångerna "Jesaja 53" och "Jag önskar att se Jesus först av allt". Vi spelade sångerna om och om igen, och snart var vi själva med i jubelsången. Halleluja.

Sedan började vi besöka Ma-

ranatamöten både i Göteborg och Trollhättan och nu har vi också möten här i Lilla Edet i regel varje vecka. I dessa möten har — trots kamp och strid i Andens värld, ty själafienden vill ju inte så lätt släppa sina offer — Guds Ande varit utgjuten till bön, tacksägelse och jubel, på ett sådant sätt att det varit en försmak av himmelen.

Varför skall det vara så mycket motstånd, skrивerier och varningar för Maranata? Ja, varför tar inte alla kristna emot denna väckelse? Ja, varför? Jag vet att Maranatafolket inget hellre önskar än att alla församlingar, samfund och enskilda kristna får uppleva väckelse. Varför kunde inte Luther vara kvar i den katolska kyrkan och varför har alla senare tiders bärare av väckelsen också fått gå "utanför lägret"? Många säger att man skall vara sin församling trogen! För min del känner jag att först av allt vill jag vara trogen min Frälsare.

*Gunnar Karlsson
Lilla Edet*

i framtiden. Gud vill att du skall bruka din tro *nu!* Nu skall du uppleva frälsning, andedop, helbrägdagörelse och Andens gåvor — Nu när du läser detta! — Nu när du läser din Bibel! — Nu renar Jesu blod från all synd! — Nu döper Jesus i den Helige Ande! — Nu helar Jesus dig från alla sjukdomar! — Nu, nu nu!

Förr, när du var blind, lät du dig föras bort till de stumma avgudarna. (1 Kor. 12: 2.) Men nu, när du är renhjärtad genom tron och kan se, vill Gud också tala till dig genom tron. Gur är icke stum! Men när du är stum blir Gud för dig en stum Gud. Börja

i tron att tala med Gud, så skall Gud från sin tron tala med dig. Börja i tron att prisa Jesus din Frälsare, så skall Han visa dig att Han betalat priset för din frälsning när Han dog på Golgata. —

Ärar du dig själv och förtröstar på dig själv, så får du inget av Gud, då detta icke är trons och nådens väg. Men ärar du Gud och tror på Honom, även där ingen förhoppning finnes, så skall din tro utlösa Guds kraft. Därför måste det bero av tro för att det skulle vara av nåd. Av Hans fullhet hava vi ju alla fått, ja, nåd utöver nåd. Halleluja!

LEVANDE – ENKELT – HJÄRTLIGT

8 andeinspirerade grammofoninsjungningar

nyheter som utkommer under juli 1965

EP. 476. Under över alla under /Kraften alla får/Ära ske Hans namn/Jesus Guds väldige Son. Solosång Bertha Svensson. Trio-sång Bertha, Kurt, Roland.

EP. 475. Det finns mer att få/Vill du min Jesus lära känna/ Det är så underbart det namnet Jesus/Det finns ett hjärta som för dig ömmar. Duettsång Kurt Peterzén, Roland Lundgren, Falköping.

HS. 199. Jerusalem/Till den eviga sångens land. Vivian Martensson, Göteborg.

HS. 201. Donald Bergagård Sings Gospel. Över in the Glory land/The King and I. Musik Roland Lundgren, Urban Isaks-son, Kurt Peterzén.

HS. 202. Gospel Songs Donald Bergagård and The Brothers. My God Is Real/I shall not be moved.

HEP. 224. Torvid Pedersen och Charles Tönder, Falköping. Duettsånger. Min Jesus kär själv håller rodret/Jesus är en trofast vän/Å, så härligt veta vad Jesus har gjort/Davids 150:e psalm.

HS. 203. Jag har hört om en stad ovan molnen/ Blott en dag ett ögonblick i sänder. Duett-sång av Kurt Peterzén, Roland Lundgren, Falköping.

HS. 200. Guldgrävarsången/Jag var borta ifrån Herren. Solo-sång Donald Bergagård. Musik Roland Lundgren, Urban Isaks-son, Kurt Peterzén.

Förmånserbjudande! 40 st. Grammofonskivor för 25:— per månad

För att ge alla vänner tillfälle att snabbt och effektivt sprida MARANATA-budskapet vidare, sänder vi Er alla våra grammofonskivor. Denna utsökt förnämliga skivserie får Ni köpa för endast 400:— + oms och porto. Ni får gärna dela upp betalningen. Förslagsvis 25:— per månad.

HÄR KAN DU KÖPA SAMTLIGA MARANATA-SKIVOR TILL ETT FÖRMANLIGT ERBJUDANDE

Klipp här och sänd in kupongen i dag. — — — — —

OBS.! Ny tidning erhålles gratis vid beställning.

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)
..... st. Sängsamling à 24:50 (42 st. sånger) med
noter + passande ringpärm.

..... st. Unisonsångbok. 150 st. väckelsesånger.
Pris 1:50.
..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. o. porto.
..... „ mot avbetalning 25:— per
månad.

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

Telefon:

Kupongen insändes till FÖRLAGET MIDNATTSROPET, Fack 583, Jönköping 2.
Tel. 036/13 86 53. Postgiro 12599.

Jag vill sprida MARANATA-budskapet vidare och beställer en skivserie. Jag betalar 25:— per månad tills full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga skivor löser jag dem med 25:—.)

BIBELSTUDIET:

Förtälet — ett farligt vapen

Förtälaren kommer alltid i svårigheter. Han är alltid i fara och han är farlig för sin omgivning. Var på din vakt för honom. Lyssna ej till hans historier. Han överdriver alltid. Få honom att personligen gå till den han har förtalat och ansikte mot ansikte med denne säga, vad han sagt dig. Men då skall du snart finna att han tiger och går. Tag dig också tillvara för den som vill, att du skall anförtro dig åt honom. Han kanske endast vill få dig på fall. Anförtro dig endast åt Gud. Gå med dina misstag till honom. Låt ingen människa bli din domare. Fly förtälaren. Han är en avfallssamlare, och allt han samlar måste han stjälpas av någonstans. Får han höra om en broders fall, måste han berätta detta för alla han träffar. —

Guds ord säger: "Den som skyler, vad som är brutet, han vill främja kärlek, men den som river upp gammalt, han gör vänner oense." Ordspr. 17:9. Om församlingsföreståndarna skulle tala om bekännelser de har lyssnat till, vilket kaos skulle det inte bli! Men deras plikt är att skylla, dölja och skydda dem, som anförtrott sig åt dem. Det är inte så med förtälaren — han upprepar vad han har hört och upprepa det vart han kommer, ty hans hjärta är bittert och fyllt med skadeglädje. Vad Guds ord säger är detta: "Om så händer, att någon ertappas med att begå en för syndelse, då mån I, som ären andliga upprätta honom i saktmods ande." Gal. 6:1. Detta vill förtälaren aldrig göra. Han är inte ute för att upprätta utan för att fördöma. Och om han kan få sin medmänniska att förlora arbetet genom att berätta ett rykte för dennes arbetsgivare, är han simpel nog att göra även så. Han har ingen tanke på att lyda Guds ord och gör därför intet försök till att hjälpa sin olycklige medbroder. O, huru avskyvärd är icke hans synd!

"När veden tager slut, slocknar elden, och när öröntasslaren är borta, stillas trätan." Ordspr. 26:20. Naturligtvis kan intet rykte sprida sig av sig självt. Hur hårt dömer icke Gud ryktes-smidaren! Han kommer aldrig i rätt förhållande till Gud förrän han har gått tillbaka till alla dem, till vilka han utspridit ryktet och bett dem om förlåtelse. Inte förrän då kommer Gud att förlåta honom hans hemska synd.

BIBELSKOLAN

i

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Stockholm

hålles

18 okt.—21 nov.

Bröder och systrar som önskar fördjupa sig i Guds ord och skickliggöras för arbetet i evangelium är välkomna.

Utförlig annons i nästa nr av Midnattsropet.

Men om ryktet är sant? säger du.

Det förändrar inte saken. Gud kan förlåta och du känner inte till orsak och sammanhang. Men, framhåller du åter, han har ju begått en fruktansvärd och avskyvärd synd! Jag svarar ännu en gång: Vad gör detta till saken — Gud är mäktig att förlåta! Men, säger du, han skall ut ur församlingen. Nej, han skall upprättas och känna sig välkommen i Guds hus — om församlingen inte bryr sig om honom, vart skall han då taga vägen? — Men, påstår du, han besmittar andra. — Lämna den saken åt Gud! — Men, säger du till slut, hans ånger är inte uppriktig. — Hur vet du det? Är du Gud, så att du kan läsa hans hjärta? — Varför inte lämna honom i Guds händer och söka bevara din egen själ? Och kan du inte älska honom, så behöver du åtminstone inte fördöma honom. —

Jag undrar hur det skall bli inför Kristi domstol? Säkert kommer många av oss att få blygas. Vi kommer att ångra att vi inte lämnade domen över varandra åt Herren. Många som vi fördömde på jorden, kommer att prisas inför den Rättfärdige domaren, och andra åter, som vi försvarade, skall fördömas.

Må Gud hjälpa oss att leva, tänka, tala och handla med evigheten inför våra ögon! I stället för att fästa våra ögon på vår medbroder och döma honom för de misstag han gjort eller prisa honom för hans dygder, bör vi se på Jesus, som tagit sin boning hos honom. Och då skall vi endast se Jesus — Jesus allena. —

*Ur Oswald J. Smiths bok:
Strid för sanningen.*

MIDNATTSROPET
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA

Brev från läsekretsen

Skriv gärna till oss! Låt oss få veta dina tankar om Midnattsropet och om du har några önskemål beträffande innehållet.

Till Midnattsropet!

Jag känner mig uppfordrad uttala min tacksamhet och glädje över att få en tidning som MIDNATTSROPET. Den är som ett friskt olivlöv. 1 Mos. 8: 11. Gud vare tack för Midnattsropet — Gud välsigne redaktionen och alla som arbetar med tidningen!

Det var mot aftonen som du van kom med det friska olivlövet. Lövet som vittnade om spirande, nytt liv. Vi som lever i tidens aftonskymning, som spejande blickar ut över de mörka vattnen, griper med tacksamhet det spåda lövet — det föder hopp och förtröstan. Ännu en gång skall jorden grönska och giva en skörd — kanske den sista?

Med fridshälsning

Märta Lindqvist
Östersund

Sprid Midnattsropet!

Forts. från sid. 16

Att vandra med Jesus är inte bara kamp och bedrövelse, kors och försakelse. Nej, nej! Det är inte bara en vandring genom tåredalen — vägen går också upp på Tabors höjder. Vi får uppleva ett stycke himmel på jord. Allt annat blir så smått och betydelselöst — Jesus alla blir stor och härlig. —

Faran är bara att man likt Petrus för alltid vill stanna

Midnattsropets exp.!

Gud är trofast — så ljud sången bland Guds folk i forna dar. Detta är en underbar sanning ännu i dag. Gud har inte förändrats... Jag är så tacksam att få vara med i Herrens tjänst vid trossen. Får man ej stå i det främre ledet kan man verka Guds verk i det tysta. Där vid trossen har vi också en härlig uppgift — vi får vara salt i föruttnelsen och ljus i mörkret. Mörker och nöd råder på vår jord i dag som aldrig förr. Nog behövs ljus och salt. Och till detta är vi kallade. På alla sätt får vi bära ut det härliga glädjebudskapet om att Guds frälsning är fri och att ingenting är omöjligt för Honom. — Detta budskap måste vi få ut till en döende värld innan Jesus kommer, sedan är det försent att verka.

Så vill jag tacka för MIDNATTSROPET, det är alltid efterlängtat och kommer som en kär hälsning om att Guds verk

går framåt och sanningen seg-rar. Vi kan med frimodighet höja den blodbestänkta fanan bland otrons barn. De på egen visdom trösta, men på Herren trösta vi!

Jesus är densamme.

"Var trogen intill döden, så skall jag giva dig livets krona." Upp. 2: 10.

Med fridshälsningar

Carl Engberg

Midnattsropet

Organ för andlig väckelse

Utkommer varje månad

Red. och ansv. utg.

ARNE IMSEN

Redaktionskommitté

DONALD BERGAGÅRD

ERIC-GUNNAR ERICSSON

ANDERS B. ANDERSSON

Tidningens adress:

Surbrunnsgatan 60

Stockholm VA

Tel. 32 80 02 - Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.

Pren. kr. 10:— pr år

För pren. pg 1 25 99

kvar där — bygga sig en hydda och stänga in sig med all denna härlighet och bara själv njuta av välsignelserna. —

Fören honom till mig...

Jesu ord återförde lärjungarnas sinnen till vardagen, till människorna, till nöden, till uppgifterna. Nedanför berget fanns en värld där lidande och ångest härskade och demoner triumferade över kraftlösheten hos en grupp lärjungar som förgäves

sökte lösa ett av djävulens offer.

Vi får inte heller glömma att vi har en uppgift i världen — inte ens för förklaringsbergets härlighet. — Med förkrossade hjärtan fröjdas vi och jublar i dag över alla de välsignelser Gud beskär — hänryckningen — härligheten — kraften — friheten. Men låt oss aldrig glömma: Gud välsignar för att göra oss till en välsignelse.

Anders B.

...HÅLL FAST DET DU HAR...

"...Håll fast det du har, så att ingen tager din krona." Upp. 3: 11.

Det finns således möjligheter att vi kan förlora vår krona. Den församling Jesus här riktar sig till hade så härliga möjligheter till motsatsen. De hade en öppen dörr, som ingen kunde tillsluta, Gud kände deras gärningar; de hade tagit vara på budet om ständaktighet och hade inte förnekat Jesu namn. Men ändå fick man denna varning. —

Det finns möjlighet att somna likt de tio jungfrurna. Mitt i all vår verksamhet kan vi förlora den första kärlekens glöd. Vi kan bedja, men vår bön sätter inte Guds arm i rörelse. Vi kan vara ständiga mötesbesökare och medlemmar i en församling, men ändå gå förlorade. Är detta möjligt? Ja, säger Guds ord: Håll fast det du har...

Jag är så tacksam att få vara med i denna brudeväckelse som går fram över vårt land i dag. Jesus har löst och frigjort mig underbart. Han har tagit mig åter i sin tjänst och funnit mig förtroendet värd. Det är underbart att sina nådegåvor och sin kallelse kan Gud icke ångra. Även om vi varit trolösa, så är Han trofast. Det har jag fått uppleva. Gud vare lov! Jag vill förbli i denna underbara ström och vara i Hans tjänst till dess Han kommer.

Inez Gunnarsson

TÄLTMÖTEN PÅ HÖNÖ

även denna sommar!

20/7 — 1/8

Talare: ARNE IMSEN, D. BERGAGÅRD,
ENOK KARLSSON m. fl.

Vänner från när och fjärran hälsas välkomna.

Tillfälle till bad och camping.

Min fråga

I denna spalt söker vi svara på frågor insända från läsekretsen — frågor som i första hand beröra Bibelns sanningar, det andliga livet och vår verksamhet. Sänd din fråga till MIDNATTSROPET, Surbrunnsg. 60, STOCKHOLM VA. Märk kuvertet "Min fråga".

★

FRÅGA: Beträffande de änglar som befolkar himlen undrar jag om Guds ord säger något om huru dessa kommit dit?

Undrande.

SVAR: Bibeln är en bok för människor och visar dem vägen till Gud och Hans himmel. Om änglarnas tillkomst talar den ej. Vad vi bestämt vet är att änglarna är Guds tjänare och utsända till deras hjälp som skall ärva frälsning.

FRÅGA: Kan man komma in i himlen fast man inte är andedöpt?

Nyfrälst.

SVAR: Rening från synden i Jesu blod är villkor för en plats i Guds himmel. Upp. 7: 14. Skall vi segrande gå igenom denna syndfulla värld, behöver vi dock taga emot den kraft Gud ger, och alla de resurser Han ställt till vårt förfogande. Andens dop är ett villkor för full seger.

FRÅGA: Huru fatta uttrycket i Upp. 14: 5: "Och i deras mun har ingen lögn blivit funnen; ty de äro ostraffliga"? Det syftar väl på de 144.000, men om så icke är fallet, vilka talas det då om här?

Undrande.

SVAR: Uttrycket ifråga syftar på dessa 144.000, vilka ha gått igenom vedermödan utan att ha böjt sig för Antikrist och utan att ha befläckt sig med det skökoväsen, som då skall råda. Uttrycket förstås bäst i ljuset av Ps. 32. En ostrafflig man är icke syndfri, men han är en, som icke har någonting att dölja. När synden är bekänd och har fått sin dom inför Gud, då är allt i sin ordning, allt är klart, och hjärtat är rent.

PINGSTKONFERENSEN, Jönköping,
inspelad på band.

*Anders B. Andersson, Helge Erixon,
Donald Bergagård, samt sångare.*

Köp hem ett band med härliga möten.
MARANATA, Box 6028, Jönköping 6. Tel. 11 36 55.

RAKT PÅ SAK

Vad sysslar vi egentligen med?

Mark. 9: 19

Det var Jesus som talade.

Orden riktades till lärjungarna och gällde i första hand en ung man, som sannerligen behövde möta Jesus.

Fören honom till mig! sade Han. —

De orden riktas till oss också. Jesu lärjungar av i dag. Det är här vår ojämeförlikt största uppgift finns. En uppgift inför vilken alla andra engagemang blir obetydliga och oväsentliga.

Fören honom till mig...

Det finns fortfarande massor av människor som behöver komma i kontakt med Jesus.

— — —

Vad var då lärjungarna upptagna med eftersom Jesus för dem måste påpeka en så självklar sak? Evangelisten Markus berättar. —

Ja, många var faktiskt ifärd med att söka hjälpa den här unge mannen.

Snälla, hyggliga, godhjärtade lärjungar som så gärna ville göra något! Deras hjärtan var faktiskt gripna av den här mannens nöd.

Men vad förmår människor mot onda andemakter? Demoner skall betvingas och onda andar skall drivas ut. Den bundna människan måste få möta Honom, som är starkare än den Starke. Den av synd och ondska behärskade människan måste möta Honom som har avvärjat andevärldens furstar och väldigheter och triumferat över dem.

Suverän, med makt och myndighet säger Han därför ännu i dag:

Fören honom till mig...

För Jesus finns inga hopplösa fall!

Varför sker det så lite i den kristna verksamheten? Varför misslyckas lärjungarna så ofta i sina strävanden? Det är väl inte därför att man med egna metoder och medel försöker sig på att göra sådant, som bara Jesus kan? —

Visst har vi ansvar för det samhälle vi lever i. Men vår uppgift där, är inte av politisk-samhällsreformatorisk art. Den mest effektiva insats vi där kan göra, är att föra människor till Jesus. Han kan förvandla och omskapa både individ och samhälle. —

— — —

Fören honom till mig...

Orden gällde också en grupp lärjungar, som just var upptagna i en hetsig diskussion med några representanter för dåtidens namnreligiösa värld — fariseerna. —

Jesu lärjungar har alltid varit utsatta för angrepp från en Kristusfientlig religiös hop — angrepp som måste slås tillbaka. —

Med mursleven i den ena handen och svärdet i den andra fick Guds gamla Israel fullborda sitt arbete på tempelmuren. —

"Ja, vi bryta ned tankebyggnader och alla slags höga bålverk som uppresas mot kunskapen om Gud..." säger Paulus.

"Tack för stridens klara låga", sade en gång en framgångsrik gudstjänare...

Debatter, polemik och diskussioner kan nog ha sin betydelse. Många gånger har luften rensats och den andliga atmo-

sfären blivit hälsosammare efter en uppfriskande debatt. —

Men i alla fall...

Det finns något som är viktigare, väsentligare — att föra människor till Jesus.

"Ur vägen! Jag vill rädda själar!" svarade William Booth en man som ville kasta in en stridsfråga i en andlig sammankomst.

Blir sinnet så upptaget av diskuterandet att man glömmer nöden bland människorna, och för religiöst småkäbbel åsidosätter sin främsta uppgift — att föra människor till Jesus — då är fara på färde. —

— — —

Fören honom till mig...

De orden riktades också till Petrus, Jakob och Johannes som nyss stigit ner från Förklaringsberget, ännu omtumlade i sina sinnen av den sällsamma upplevelsen. —

Himlen öppen — Jesus förhärligad — Guds röst ur skyn!

Välsignade dag! Det var en upplevelse de aldrig skulle glömma. Alltid skulle den lysa i deras minne såsom en av livets heligaste och härligaste händelser och i tvivlens och prövningarnas mörka ögonblick skulle den skänka styrka och kraft åt deras trosliv. Årtionden senare skrev Petrus: "Ty det var inte några slugt uttänkta fabler vi följde, när vi kungjorde för eder vår Herres Jesu Kristi makt och hans tillkomelse utan vi hade själva skådat hans härlighet... när vi voro med honom på det heliga berget." —

Forts. på sida. 14.